

עבודת השם

פרשת "בראשית"

מונה על השולחן והסתכל בו ואמר להם כל המאורע, ואחר כך נמצא שהאמת אתו ושכיוון לנכון. שאלו את פיו הקדוש איך זה שפתח את ספר הזוהר והסתכל בו מעט ידע וראה מרחוק? השיב הבעש"ט הלא מצינו, שאור שברא בו הקב"ה עולמו היה מאיר מראשית העולם ועד סופו, וגם האדם יכול לראות בו, וכיון שראה הקב"ה שאין העולם כדאי להשתמש באור זה עמד וגנזו לצדיקים לעתיד לבוא והיכן גנזו? בתורה, וכשאדם לומד תורה לשמה מאיר לו נתיב להשכיל ולראות מתחילת עולם ועד סופו כמו אז, קודם שגנו אור. ולכן כדי ללמוד תורה לשמה באמת ובלי שום ציפיות לשכר ועונש התורה נהפכת לקנינו כמו שנאמר על משה רבנו "תורת משה עבדי".

אך זה רק צדיק האמת יכול להגיע לדרגות אלו של אהבה רבה וזה מה שנאמר במדרש ראה הקב"ה שהצדיקים מעטים אז שתל אותם בכל דור ודור והם נקראים צדיקי יסוד עולם. שבכל דור יש צדיק אחד אמיתי שכל הנשמות יונקות את החיות ממנו והוא הצינור הראשי של עם ישראל שמקבל חיות מהקב"ה ופעולתו כפועלת המח שמחיה את כל האברים ואפילו את עקב הרגל האיבר הכי תחתון שמשול לרשעים. יונק מהמוח שמשול לצדיק יסוד עולם כמובן שישנם יהודים ירא שמים וצדיקים בכל דור ואפילו ל"ו צדיקים נסתרים אך בצדיקים ישנם דרגות וישנה דרג הכי גבוהה של הצדיק שנקראת צדיק וטוב לו שהרג את יצר הרע והוא יחיד בדרך עין בספר התניא שהנקרא ליקוטי אמרים של רבנו הגאון רבי זלמן שנאמר מלאדי, ותהנה.

וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים, יְהִי רִקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיְהִי כַּדָּבָר, בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א"ד) כלומר הקב"ה הבדיל בין המים אשר מתחת לרקיע בארץ ובין המים שמעל לרקיע רצה לומר שלא היו כמים אשר בתוך הארץ, אלא היו תלויים למעלה מעל לרקיע ורחוקים ממנו. ובימי קדם שאל אחד משאר האומות את רבי מאיר כיצד יתכן הדבר הזה? הביא לו מין כד שהיה מנוקב למטה נקבים קטנים, ולמעלה היה לו נקב גדול מאד. שדרכו היו ממלאים המים. וכשנקב זה פתוח מלמעלה נשפכים כל המים למטה. אבל אם סותמים הנקב שלמעלה יפה יפה אינם יוצאים מתחתיו אפילו טיפה אחת של מים. והסיבה לכך הסבירו החוקרים כי אי אפשר להיות בעולם דבר שיתקיים בעודו ריק. לכן כשסגרו יפה למעלה אין מציאות שהמים יצאו כדי שלא להשאיר ריק. ואם פתוח למעלה, מאחר שיש לו מקום להיכנס בו האויר יורדים המים מלמטה כי הכד מתמלא מאויר העולם ואותו גוי לא ידע מזה

"בְּרֵאשִׁית, בְּרָא אֱלֹקִים, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ." (בראשית א"א) לא כתוב אלוים ברא בראשית וכו', כי כך יש מקום לכפירה שישות בשם בראשית בראה את ה' השמים וארץ ח"ו? ראו איך צדיק כמו הרשב"י הנקרא מחושבי שמו מפרש את הפסוק מנקודת מחשבה של חסיד כדי ללמדנו שאל יוציא אדם את שם ה' לבטלה. בכל יום שישראל אומרים קדושה ישנם שלוש תלות של המלאכים אומרים כל אחת משפט אחר ואינם יכולים להזכיר את שם ה' אלא אחרי שלוש תיבות שנאמר קדוש קדוש קדוש ד'... ולישראל יש אליהם יתרון שמוכרים את ה' אחרי ב' תיבות. ומ"מ אין לנו רשות להזכירו בתחילת הדיבור. ולכן טעות היא בידי העולם לומר כשמברכים איש את אחיו לומר בכניסה: ה' ייתן לכם ימים טובים. ויש לומר: ימים טובים ייתן לכם ה'. שבת טובה ייתן לכם ה', כפי שתראו בספר ויקרא כי כשאדם רוצה לנדוד איזה קרבן המביאו לבית המקדש לקרבן אסור לו לומר: לה' קרבן. אלא קרבן לה'. והטעם הוא מאחר שאין אדם יודע קיצבת ימיו יתכן שאחרי שמוכר את שם ה' ימות ונמצא שהוציא שם שמים לבטלה, לפני שסיים שאר הדברים. (מעם לועז)

וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאֹר, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (בראשית א"ז) כתוב במדרש אמר רבי יהודה ברבי סימון האור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון היה האדם צופה ומביט בו מתחילת העולם ועד סופו כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדורות הבאים כמו דור המבול ודור הפלגה וכיוצא שמעשיהם מקולקלים עמד וגנז את האור לצדיקים לעתיד לבוא (מסכת חגיגה), ראה הקדשו ברוך הוא שאינו כדאי שהרשעים ישתמשו בו הבדילו לצדיקים ואין הכוונה לאור כפשוטו כי את האור ברא ביום רביעי שנבראה השמש והירח. פעם אחת שאלו מהבעש"ט דבר מן הדברים, פתח את ספר הזוהר שהיה

כניסת החג 17:50
צאת החג 18:47
שקיעה 18:10
ר. תם 19:22
הנץ 6:49

הפטרה: ויזמור לו יהונתן מנחם חודש"י

וכשראה שהמים נשפכים מלמטה, ניסח לסתום הנקב במטבע של כסף ושל זהב, וכל כמה שעשה לא עצר את המים. שם רבי מאיר את אצבעו על הנקב ונעצרו המים. והזכיה לו באומרו ראינו כי אצבע אחת מסוגלת לעצור את המים שלא יצאו החוצה ושום דבר אחר אינו יכול לעוצרם. קל וחומר ללכלו של עולם הגדול והגיבור שיכול לעצור את המים במקומם. ודבר זה הניח דעתו של הגוי שהודרה על האמת. והמים שהם למעלה מן הרקיע אינם מים הניתנים למשמוש, אלא הם מים זכים ודקים הנקראים בלשון הקודש רוחניים.

אבל מ"מ חייבים להאמין כי יש מים מעל לרקיע, וכן אמר דוד המלך הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים. אך היום כל בר דעת יודע שהעננים הם גזים וברגע שהשמש מחממת את הים עולים אדים דקים שמחממים את העננים שהם גזים והם משנים מצב צבירה מי גז למים ויורד מים מהשמים ונס מחוץ לאטמוספירה יש עננים וישנם גם מיליארדי כוכבים קפואים מלאים במים וזה ידע דוד המלך מבלי לטום לחלל.

סיפור בהמשכים "חיכה לאורח" חלק א.

יצחק, אברך חסידי תושב סטמפורד-היל בלונדון, יצא לנסיעת עסקים שגרתית בצפון אנגליה. תמיד הקפיד לחזור לביתו לקראת השבת, אבל הפעם ההשגחה העליונה סובבה את הדברים אחרת. זה קרה לפני כיוכל שנים. תקלה במכוניתו אילצה אותו לגרור את הרכב אל מוסך סמוך. שם בילה שעות רבות עד תיקון התקלה. התברר לו כי כבר לא יצליח לחזור ללונדון לפני כניסת השבת. יצחק מצא את עצמו מתכוון לשבת בעיירה קטנה, שאין הוא מכיר בה איש. הוא שכר חדר במלון, הצטייד במעט מזון כשר שהצליח למצוא, ולקראת כניסת השבת פנה אל בית-הכנסת. זה היה בית-כנסת מהודר יחסית, אולם שררה בו עזובה. אך בקושי התקבץ מניין מתפללים, וגם הללו לא נראו שומרי תורה ומצוות. לפתע ניגש אליו זקן, כעט זקן עבות, לחץ את ידו לשלום ובאנגלית עילגת שאל, כמעט בתחינה: "האם תואיל להיות אורחי בשבת?". יצחק הופתע וענה ביידיש כי ישמח להיענות להזמנה. פני הזקן אורו, הוא חזר למקומו והתפילה החלה. בדרכם אחרי התפילה שאל יצחק את הזקן לשמו, והוא ענה כי שמו יעקב פרנקינוביץ', אך בפי כול הוא קרוי יענקל. בינתיים הגיעו אל דירתו. היה עליהם לטפס במדרגות רבות, ויצחק הבחין כי הדבר מכביד מאוד על הזקן. בדירה הקטנה היה השולחן ערוך לשני סועדים. יצחק הבין כי הזקן מתגורר לבדו, ותמה למה ערך שולחן לשניים. יענקל חייך והשיב כי מאז ומעולם הוא ממתין לאורח ונוהג להכין לו מקום. זו הייתה סעודה מיוחדת במינה. השניים בילו בצוותא בדברי תורה ובשירי שבת עד שעה מאוחרת. בסיומה פנה האורח לחזור אל מלונו, אך הזקן התחנן שיישאר ללון אצלו. כל אותה עת ניקרה במוחו של יצחק השאלה מדוע אין מארחו עובר לגור בעיר גדולה, בין יהודים שומרי מצוות כמותו. בטרם שכב לישון אמר לו יענקל כי הוא מבטיח לספר לו בסעודה השלישית את סיפור חייו. במשך הלילה השתעל הזקן תכופות שיעול קשה וממושך. בבוקר ניסה יצחק לשכנע אותו שלא ילך לבית-הכנסת, אולם הזקן לא היה מוכן לשמוע על כך. בהילוכם האיטי הלך וחזור לבית-הכנסת ובמשך השבת כולה נקשרה בין השניים ידידות חמה. במיוחד התפעל יצחק מאמונתו העזה של האיש ומהתמימות שבה עבד את בוראו. בהגיע הסעודה השלישית פתח הזקן בסיפורו, כפי שהבטיח. הוא נולד ברוסיה. בשלב מסויים החליט סבו כי רוסיה אינה מקום בטוח ליהודים, והמשפחה היגרה לאנגליה. הם הגיעו לעיירה זו, וכאן חיו חיי עוני, אולם בלי פחד ורדיפות. בעקבותיהם היגרו לעיירה עוד משפחות יהודיות, ונוצרה קהילה יהודית מוכוננת. **המשך יבוא!**

יועש אלקים את-חית הארץ למינה, ואת-הבהמה למינה, (בראשית א-כה) תקנם בצביונם ובקומתן (רש"י) על ידי כך מופרכות כל הוכחותיהם של חוקרי הטבע, הטוענים שהעולם קיים למעלה מששת אלפים שנה, מכיוון שמצאו באדמה עצמות יצורי קדם, או מחצבים שונים, אשר לפי חוקי ההתפתחות הקיימים כיום בטבע צריכה הייתה התפתחותם להימשך מיליונים בשנים, ובכך רוצים הם לסתור את מסורתנו בדבר שנות קיומו של העולם. ברם, טעות גדולה בידם והיא נובעת מכך, שהם מחשבים כל דבר לפי התפתחותו הרגילה, בעוד שלאמיתו של דבר הרי נבראו הברואים בצורה מפותחת ומושלמת, ואי אפשר לדעת מה היה גודלה של חיה זו או אחרת בעת בריאתה, או מה היו צורתו ומתכונתו של מחצב זה או אחר בעת בריאת האדמה. משל למה הדבר דומה, למי שירצה להביא ראיה בקשר לתקופת התפתחותו של תינוק ולד מתקופת התפתחותו במעי אימו, בו בזמן שגלוי וידוע כי לא תתכן כל שייכות בין זה לזה, מכיוון שהתנאים הם אחרים לחלוטין, כך גם אין להשוות את תנאי ההתפתחות אחרי הבריאה עם תנאי ההתפתחות בעת הבריאה. (ממעינה של תורה)

פינת ההלכות "כמה דינים פרטיים הנוהגים בשבת"

ה. כיון שאסרו חכמים השמעת קול של כלי שיר בשבת ויום טוב גזירה שמא יבוא לתקן כלי שיר, לכן אסרו חכמים לרקוד בשבת, גזירה שמא יתקן כלי שיר בשבת. ואף שבזמן הזה יש מקילים, אחר שאין הכל בקיאים לתקן כלי שיר, מכל מקום אין להקל לספרדים שקיבלו הוראות מרן השולחן ערוך, שפסק לאסור לרקוד בשבת גם בזמן הזה. וכן המנהג במקומותינו לאסור. ולכן הרואה ספרדי המטפח ומרקד בשבת, ראוי להעיד למוסר אזונו ולהודיעו שהדבר נגד ההלכה. וצריך להוכיחו בנחת, שאז דבריו יתקבלו. כי דברים הנאמרים בנחת, הם נשמעים. וכל אשר נגע יראת אלוקים בליבו, יזהר ויזהיר בלשון של זהירות לבל יכשלו באיסור זה. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד פד)

ו. ומכל מקום אפשר להקל על-ידי הליכה במחול בלבד, בשירות ותשבחות, שדווקא כשעוקר רגלו אחת ומניח חבירתה חשיב כריקוד האסור בשבת, אבל לא בהליכה במחול. והמחמיר גם בזה תבוא עליו ברכה. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד פו)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבחון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
 המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
 יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com
 כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"